

मा. आयुक्त,

पुणे महानगरपालिका यांत्री

पुणे शहराच्या गावठाण नियमावली बाबत नुकतेच ‘चर्चा सव - परिसंवाद’ झाला, त्यात सहभागी वक्त्यांनी खालीलप्रमाणे मते व्यक्त केली.

पुणे शहराची सध्याची लोकसंख्या -उपलब्ध साधने, शहरातील मूळ स्थानिक नागरिकांची गरज लक्षात घेऊन या नियमावलीची फेरआखणी होण्याची गरज आहे, असा एकंदर चर्चेचा सूर होता.

गावठाणातील रहिवासी हे प्रामुख्याने ‘कनिष्ठ व मध्यमवर्गीय’ असुन नोकरदार वा छोटे व्यवसायिक इ. पैकी आहेत. त्यामुळे गावठाणातील ‘बांधकाम नियमावली’ तयार करताना शहराच्या विकासाबोर यांची गरज लक्षात घेऊन या विषयाचे धोरण आखते जावे हे साधारणत: या मागील एक उद्दिष्ट दिसून आले.

मा. महापौर मोहनसिंह राजपाल, नगरअभियंता, मा. प्रशांत वाघमारे यांच्या व मान्यवरांच्या हस्ते दिपप्रज्ञलन करून या परिसंवादाचे उद्घाटन करण्यात आले.

सर्व प्रथम या परिसंवादाचे संयोजक / नियंत्रक मा. गोपाळदादा तिवारी यांनी स्वागत प्रास्ताविक केले - येथील ‘संस्कृती’ पासुन पुणे शहराची जडणघडण येथील संस्कृती, सामाजिक ऐक्य यामुळे पुण्याची एक वेगळी ओळख आहे. जरी पुणे शहर चौहुबाजूने विस्तरीत झाले असले, तरी मूळ पुणे अर्थात जुने पुणे गावठाणच होय. पुणे शहराचा ‘गावठाण’ हा विरोधत: पेठांचा भाग आहे. पुणे शहराच्या नित्यदैनंदिन जीवनात ज्यांचा मौलाचा वाटा आहे, अशा स्थानिक मध्यम व कनिष्ठ वर्गीयांचे स्थान माव गावठाणमधील पुनःर्विकासामध्ये दुरापस्त होत असल्याचे दिसेते.

कायदे व नियम हे सर्व सामान्य माणसांच्या हितक्षणासाठी केले जातात. त्यामुळे सर्व सामान्य नागरिक केंद्र विद्युतमूळे गावठाणाचा विकास करताना त्यांच्या अस्तित्वाच्या सुविक्षिततेची हमी देखील विचारात घेणे गरजेचे आहे. व त्यामुळे सुनियोजित विकासाबोरच स्थानिकांचे देखील हित जोपासणारी ‘बांधकाम नियमावली’ होण्याबाबत प्राधान्याने विचार झाला पाहिजे. त्याकीती खालील सुवना केल्या.

१. गावठाणात भाडेकरूंची संख्या मोठी असल्याने विकासाकांना प्रेरित करण्याकरिता भांडेकरूपोटी देण्यात घेणाऱ्या एफ.एस.आय.

बाबत वास्तवतेता धरून धोरण आखावे व सध्या देण्यात घेणारा ०.३७ ऐवजी जेवढे भाडेकरू तेवढा एफ.एस.आय. प्रती भाडेकरूपोटी मु. २७० चौ. फुट प्रमाणे एस.आर.ए.प्रमाणे देण्यात घावा.

२. लहान-सहान वाढांचा एकनित विकास करण्याबाबत घर मालक, भाडेकरू व विकसक प्रवृत्त व्हावेत याकरिता प्रेरक व पोषण धोरण आखावे व त्यास मुळेवारी प्रमाणे गावठाणमध्ये देखील नियिचत कालमयदेचे बंधन (२०१८ ते २०२०) पर्यंतचे जाहीर करावे.

३. इतरप्रमाणे गावठाण भागामध्ये प्लॉटच्या क्षमतेनुसार योग्य ठिकाणी टी.डी.आर. अनुज्ञेय करावा व तो करताना त्या प्लॉटचे क्षेत्रफल, रुदी, इ. चे निर्धारणी लावावे. सुमारे ३० वर्षांपासूनच्या सोसायटी/अमाईटेंट असल्यास, तसेच जुने बांधकाम दिड ते दोन एफ.एस.आय. पर्यंतच झाले असल्यास, त्या ठिकाणी देखील बाहेरील टीडीआर. अनुज्ञेय करावा. एस.आर.ए. मध्यम जरेट होणारा टी.डी.आर. काही प्रमाणात गावठाण मध्ये वापरला जावा.

मा. महापौर -

१. पुणे शहर गावठाण भागात जुने वाडे अस्तित्वात असल्याने त्यांच्या विकसनाच्या नियमांमध्ये बदल होणे आवश्यक आहे.

गावठाणातील नियमांमध्ये बदल करून कमीत कमी २७० चौ. फुट क्षेत्रफलाची सदनिक देणे आवश्यक, तसेच झोपडपट्ट्यामध्ये सुमारे ६५०० प्रति हेक्टर आहेत. तेथील कुंदुंबाचे उत्पन्न सरासरी ५००० ते २५००० प्रति महिना आहे. सदर भागात मिळकर्तीचे क्षेत्रफल कमी आहे. बहुतांश सर्व पेठांमध्ये अशीच परिस्थिती आहे. त्यामुळे मिळकर्तीचे एकविकरण करून लक्स्टरनुसार विकसन करणे गरजेचे असल्याचे नमुद केले.

मा. यमाजी मालकर

(माजी संपादक दैनिक सकाळ, संपादकिय सन्धारार-दै. दिव्य मराठी व संपादक - अर्थपूर्ण)

गावठाण भागातील नियमात बदल केल्यानंतरी हांगामाच्या प्रश्नांमध्ये बदल होऊ शकतात व त्याकीत लक्स्टरडेव्हलपमेंट प्लॉनचे सादीकरण केले. त्यामध्ये त्यांनी प्रामुख्याने खालील बाबी नमुद केल्या. सदर भागामध्ये ५० टक्के मिळकर्ती जुन्या असल्याने त्यांचा पुनःविकास करणे असल्याचे असल्याचे सांगितले. तसेच त्या भागात रहिवाशी घनता सुमारे १००० लोक प्रति हेक्टर आहेत. तसेच झोपडपट्ट्यामध्ये सुमारे ६५०० प्रति हेक्टर आहेत. तेथील कुंदुंबाचे उत्पन्न सरासरी ५००० ते २५००० प्रति महिना आहे. सदर भागात मिळकर्तीचे क्षेत्रफल कमी आहे. बहुतांश सर्व पेठांमध्ये अशीच परिस्थिती आहे. त्यामुळे मिळकर्तीचे एकविकरण करून लक्स्टरनुसार विकसन करणे गरजेचे असल्याचे नमुद केले.

मा. अडॅ. नितीन कांवळे

(लेखक - “प्रॉपर्टी लॉ” व “सुरक्षीत माझे घर” दै. सकाळ)

MRTP अँकट मधील Sec. 43 प्रमाणे डेव्हलपमेंटच्या प्लॉनमध्ये बदल होऊ शकतात व Sec. 92 प्रमाणे बांधकाम नियमावलीमध्ये बदल होऊ शकतात, परंतु त्या करीता शहर ‘गावठाण’ बांधकाम नियमावलीमध्ये दुरुस्ती बदल चा प्रस्ताव केले. त्यामुळे या ‘चर्चा सवा’ मागील (पुनःविकासात स्थानिकांचे स्थान काय?) हा हेतु डोळ्यासमोर ठेवून उद्दिष्टाची पुरता व्हावी, तसेच नियोजन करताना गरीबांव्यतीरिक समाजातील उपेती घटक, स्थानिक नागरिक व दुर्बलघटक इत्यार्थीचा पुढील सर्व नियोजनात विचार होणे आवश्यक आहे. विकासाबोर येथील सामाजिक संस्कृती कशी टिकेल हा दृष्टीकोन देखील समोर ठेवून मध्यम व कनिष्ठ वर्गीय नागरिकांची किमान गरज कशा प्रकारे भागेल या सामाजिक अंगाने सदर विकास नियमावलीमध्ये बदल करताना विचार व्हावा. कारण सामाजिक स्वायत्ता साठी हे आवश्यक आहे.

मा. ग्रदिप घेठे

(सिंजिल इंजिनियर व लेखक ‘डीसीरुल्स’ माराठी आवृत्ती)

हेल्थ सेप्टी, फायर सेप्टी, ऑड स्ट्रक्टरचर सेप्टी यांचाबीचा विचार करून ‘सुरक्षित घरबांधणी’ होण्याच्या दृष्टीने डीसीरुल्स बनविण्यात आले आहेत. गाठवणातील विकसनामध्ये बरील बाबत थोडी तडजोड करण्यात आली आहे. हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे. पुर्नबांधणीमध्ये आणखी तडजोड करणे गरजेचे आहे. गावठाण भागातील अनेक कुंदुंबे बाहेर राहण्यास गेलेली आहेत. परंतु गावठाणातील जागा सोडत नाहीत. गावठाण व दाट वसती ह्या वेगवेगळ्या संकल्पना आहेत. गावठाण सदर भागामध्ये सुमारे ६५०० प्रति हेक्टर आहेत. तेथील कुंदुंबाचे उत्पन्न सरासरी ५००० ते २५००० प्रति महिना आहे. सदर भागात मिळकर्तीचे क्षेत्रफल कमी आहे. बहुतांश सर्व पेठांमध्ये अशीच परिस्थिती आहे. त्यामुळे गावठाण संकल्पनेचा सर्वकक्ष फेर आढळवा घेणे देखील गरजेचे आहे.

गावठाण भागातील अनेक वाडे झोपडपट्टी, सदृष्ट आहेत. अशा वाडांची पुर्नबांधणी करताना सदरची योजना

आर्थिकदृष्ट्यागी असायलाच हवी.

तसेच दाट वस्ती भागात पुनःबांधणी योजनेसाठी पुढीलप्रमाणे नियम असावेत.

१. किमान २.५ एफ.एस.आय. मान्य करावा.

२. अस्तित्वातील इमारतीमध्ये स्वतंत्र पणे राहणारी निवासीकुटुंबाची संख्या २५० प्रति हेक्टर नुसार होणाऱ्या संख्येपेक्षा जास्त

असल्यास प्रतिटेनामेंट जादा ४० चौ. मी. बिल्टप ऐरिया मान्य करावा.

३. अस्तित्वातील अधिकृत व्यापारी वापर मान्य करावा. जादा व्यापारी वापर मंजुर करू नयेत व उर्वरित संपूर्ण इमारत निवासी वापरासाठी ठेवा.

४. मागणी प्रमाणे लहान १०० चौ. मी. फुट क्षेत्रफलाची संख्या संधारणी करावा.

५. छोट्या टेनामेंट मध्ये स्वतंत्र स्वच्छता गृहाचा आग्रह धरू नये.

६. टेनामेंट डेस्नीटी गर्जेनुसारे वाढवून द्यावी.

७. अस्तित्वातील टेनामेंट संख्येपेक्षा जास्तीत जास्त ५० टक्के टेनामेंट वाढवून द्यावेत.

८. १६ मिटर उंची पर्यंत लिफ्टचा आग्रह धरू नये.

९. इमारत संपूर्ण स्ट्रिल्टवर असावी, तल मजाल्यावरच पार्किंग रहावे. पार्किंगवाबत अन्य नियम नकोत व पार्किंगला ग्रिलचे गेट मान्य करावे.

१०. वाढीव टेनामेंट साठी व बालकनी बंद करण्याकरिता प्रामाणी आकाश नये.

११. पुर्नविकासनोजना प्राधान्याने मंजुर कराव्यात. तसेच विकसन टप्प्याटप्प्याने करत असल्यामुळे भोगवटा पत्र न घेता जुन्या भाडेकरून जागा देणे आवश्यक आहे.

१२. जोते तपासांदेता सर्व जुने वाडे उपर्याक्त घरबांधणी आग्रह धरू नये.

१३. २००० चौ. मी. क्षेत्राची एकत्रिकरणाची योजना आखली असल्यास १० टक्के जादा एफ.एस.आय मान्य करावा.

एकत्रिकरणामध्ये कमीत कमी ५ वाडांची क्षेत्रफलाची क्षेत्र असावे.

मा. विकास भंडारी

(सिंजिल इंजिनियर आवृत्ती आ